

27

Avanç

Revista Municipal de Serra de Daró i Sant Iscle
3A ÈPOCA / MAIG 2019

REPORTATGE

Cavallers medievals II

ENTREVISTA

Jordi Isern interroga sobre la vida des del cor de l'Empordà

EDUCACIÓ

Com comunicar amb la parella quan som pares

PERFIL

David Benítez, un campió a tot gas!

Sumari

3 Editorial

Seguim fent història

4 Informació municipal

L'actualitat del municipi

8 Cultura

Les pintures de l'absis de Palau-sator des de Serra

10 Educació

Com comunicar amb la parella quan som pares

12 Reportatge

Cavallers medievals a Serra de Daró (II)

14 Fauna i flora

Herbes remeieres: dent de Lleó

16 Àlbum Fotogràfic

20 L'entrevista

Jordi Isern, interroga sobre la vida des de l'Empordà

23 Perfil

David Benítez Marull, un campió a tot gas!

25 Empresa

Excavacions Xicu, remuntant la crisi des de Serra

26 Opinió

29 Retrats de la memòria

La vida a Serra i Sant Iscle d'Empordà

30 Passatemps

31 Gastronomia

Faves a la catalana i maduixes amb nata

OFICINES MUNICIPALS	972 757 120
CONSULTORI MÈDIC	972 755 727
URGÈNCIES MÈDIQUES. CAP TORROELLA	972 761 101
PARRÒQUIA	972 759 155
CASAL	972 761 920
BOMBERS I MOSSOS D'ESQUADRA	112
COMISSARIA DE LA BISBAL D'EMPORDÀ	972 541 885
CREU ROJA TORROELLA DE MONTGRÍ	972 761 111
RECOLLIDA D'ESCOBRARIES: dilluns, dimecres i divendres	

Horaris Serveis

OFICINES MUNICIPALS: dimecres i divendres de 10 a 13h.

CONSULTORI MÈDIC: dimecres de 9 a 11h.

METGE DE CAPÇALERA: Àlicia González.

INFERMERA: Marta Tauler.

CASAL: Matí: dilluns a dissabte, de 9:00 a 11:00h.

Tarda: dilluns a divendres, de 13:30 a 16:00h.

Dissabte Tarda: de 14:30 a 18:00.

Diumenge: tancat.

Horaris Sarfa

INFORMACIÓ LÍNIES REGULARS: 902 302 025

INFORMACIÓ DISCRECIONAL: 972 301 293

www.sarfa.com

cial@sarfa.es

Deixalleria Mòbil

SANT ISCLE D'EMPORDÀ:

2 de juliol i 5 de novembre

Plaça de l'església d'11 a 14.30h

SERRA DE DARÓ:

7 de maig i 3 de setembre

Davant de la sala polivalent d'11 a 14.30h

Festes i Tradicions Locals

FESTA MAJOR DE SERRA: 1r dissabte i diumenge de maig.

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA: 10 de setembre.

FESTA MAJOR DE SANT ISCLE: 17 de novembre.

FESTA DE LA CANDELERA DE SANT ISCLE: 26 de gener.

Crèdits

EDITA

Ajuntament de
Serra de Daró

COL-LABORA

Diputació de Girona
221 municipis

REDACCIÓ

Josep Puig, Salvador Vega, Jordi Molinas, Martí Casadellà, Rosend Darnés, la Colla de Serra i Sílvia Yxart.

FOTOGRAFIA

Jordi Molinas, Josep Puig, Marta Barris, Glòria Marull, família Marsal, Jordi Isern, Salvador Vega i Sílvia Yxart.

IMPRESSIÓ

Impremta Aubert / Dipòsit legal: GI-429-99

COORDINACIÓ I DISSENY

syfcomunicacio@gmail.com

INFORMACIÓ MUNICIPAL

Ajuntament de Serra de Daró

Seguim fent història...

Enguany ha estat un any de pluges, no regulars però sí intenses, que van esvaïr del nostre àlbum fotogràfic de l'any algunes de celebracions habituals com la Festa Major de Sant Iscle.

D'altra banda, el mes de novembre va retornar-nos imatges del municipi que quasi teníem oblidades, amb el Daró ple fins a tocar a dalt del pont. Tant és així que encara ara baixa

aigua.

És una satisfacció poder anunciar a través de la publicació que ja ha començat la 3a fase de la rehabilitació de la rectoria i que, per tant, ja queda menys per a convertir-la en el centre de dia que necessita el municipi.

A la revista també s'hi recullen els diferents actes culturals que han tingut lloc aquest any, i a través dels

nostres col·laboradors, hem acostat algunes reflexions interessants. Descobrireu alguns convilatans i cavallers que formen part de la història de Serra de la mà de l'historiador Salvador Vega. I és que, encara avui, fem història, i que així sigui per molts anys. Que tingueu molt bona festa major!

Núria Cruzet i Pujol
Advocada

C/ Empúries 15 baixos
17257 Torroella de Montgrí
Telf. 972757460 Fax 972758389

COL·LABORA AMB LA REVISTA!

Si vols fer-nos arribar escrits o suggeriments pots fer-ho a través de l'e-mail:
revistadeserra@gmail.com
O bé, a través d'una carta a l'Ajuntament.

Moltes gràcies.

Informació municipal

La 3a fase de rehabilitació de la rectoria ja està en marxa

>>
Inici de la
3a fase de
rehabilitació
de la rectoria
i imatges de
l'interior de la
segona planta.

Foto:
J. Molinas

Aquest mes de maig, el consistori ha posat en marxa la 3a fase de la rehabilitació de la rectoria que compta amb un pressupost total de 87.783,20 €. Per a realitzar aquesta fase, la Diputació de Girona ha concedit a l'Ajuntament una subvenció de 50.000 €. La resta del pressupost prové d'una subvenció del Departament de Governació de la Generalitat. La licitació la va guanyar el contractista

Xiu Cargol Gestió i Construcció d'obres, S.L.U., que aquest mes ja ha començat a treballar-hi i té un termini de tres mesos per a executar-la.

Un cop realitzada la 3a fase, que està vinculada a la rehabilitació que es va iniciar l'any passat a la segona planta, l'antiga rectoria quedarà consolidada com un Centre de serveis socioculturals per a gent gran.

Moblar les plantes

Per tal de poder convertir-ho en aquest espai però, caldrà moblar la segona i la tercera planta. És per aquest això que el consistori ha sol·licitat una subvenció d'11.000 € a Dipsalut, que encara està pendent de resposta.

Francesc Polinario

C/ Ponent, 17 17133 SERRA DE DARÒ (Girona)
Tel. 625 407 677 e-mail: excavacionsxicu@yahoo.es

ALIMENTACIÓ I CONFORT

Ctra. de Torroella, GI-643, Km 4,5
17133 SERRA DE DARÒ (Girona)
Telf. 972 757 144 - Fax: 972 759 080
e-mail: molideserra@flocnet.com
www.flocnet.com

El municipi de Serra s'uneix a la nova potabilitzadora del Mas Bahí

Els ajuntaments de La Bisbal d'Empordà, Forallac, Corçà, Cruïlles-Monells-Sant Sadurní, Madremanya, Fontanilles i Serra de Daró van signar el "conveni de la Comunitat Intermunicipal Daró-Ter". Una signatura que atorga, tant a Serra de Daró com als altres municipis que

en formen part, estar connectats i disposar de l'aigua de la nova potabilitzadora que s'ha construït al Mas-Bahí, al terme municipal de Fontanilles. Amb aquesta connexió s'espera poder donar solució als problemes que es puguin presentar amb el subministrament d'aigua.

El president de la Diputació visita la rectoria de Serra

<<
La nova potabilitzadora del Mas Bahí.

Foto:
J. Molinas

Visita institucional a la rectoria.

Foto:
DDGI

El passat 14 d'abril el President de la Diputació, Miquel Noguer i Planas, i el diputat Carles Salgas, van visitar l'ajuntament per veure *in situ* l'estat en què es troba la rehabilitació de la rectoria.

El consultori mèdic comptarà amb un electrocardiògraf

L'Ajuntament va sol·licitar una subvenció a Dipsalut per tal de comprar un electrocardiògraf per valor de 4.000 € i evitar així que la gent gran de Serra s'hagi de desplaçar de forma continuada al CAP de Torroella per a fer-se aquest tipus de prova tan habitual.

El projecte de la Deixalleria, redactat i en tràmit

El projecte de la futura deixalleria de Serra de Daró ja està redactat i la Modificació puntual de les Normes Subsidiàries per requalificar el terreny de l'Ajuntament a la carretera d'Ullastret ha estat admès a tràmit pel Departament d'Urbanisme de la Generalitat.

TALLERS DE PINTURA I DECORACIÓ
JOSEP RUIZ
C/ Sant Esteve 109
17131 Rupia (GIRONA)
Tel: 972 76 91 03
Mob: 659 62 91 01

TALLER ALBO
TOMAS ALBÓ I VALLS
Tel.i Fax: 972 75 74 01
Crtra.Torroella nº1 c.p.17.133
SERRA DE DARÒ (Girona).
t.albo@wanadoo.es

Les fortes pluges del mes de novembre deixen noves imatges d'aigua al municipi

>>

El municipi després de les fortes pluges del mes de novembre.

Foto:
J. Molinas

La Consellera d'Agricultura, Teresa Jordà visitant les zones afectades del municipi amb l'alcalde Josep Puig.

Foto:
CBTV

A mitjans del mes de novembre es van viure precipitacions especialment abundants que van desbordar rius, rieres i inundar les carreteres. El Daró va baixar amb un cabal inusualment alt i es van reviuire imatges espectaculars de

l'Empordà cobert d'aigua.

La magnitud de les precipitacions va provocar que alguns dies les carreteres quedessin tallades i que hi hagués algunes poblacions que quedessin força afectades. La Consellera d'Agricultura, Teresa Jordà, va visitar les zones afectades, acompanyada de la directora dels Serveis Territorials d'Agricultura i dels alcaldes dels municipis afectats per fer balanç dels danys i va acordar teixir un pla d'actuació amb tots els agents implicats per estar preparats en cas de noves inundacions.

La visita es va concentrar a Serra de Daró al voltant del Rec del Molí i de la zona on el riu es va desbordar després de multiplicar per 10 la seva capacitat, inundant en conseqüència camps i carreteres, i arribant als 50 metres cúbics per segon.

L'Ajuntament per arranjar els camins devastats per l'aigua ha sol·licitat una subvenció.

Alguns actes del municipi s'anul·len a causa de les inundacions

D'altra banda, a causa de les inundacions, alguns dels actes que havien de tenir lloc el mes de novembre i de desembre al municipi, no es van celebrar. Aquest any no va poder celebrar-se ni la recaptació de fons per la Marató de TV3 que normalment tenia lloc el mes de desembre ni la festa de Sant Iscle del novembre. De fet, els músics que havien de tocar no van poder arribar al nostre municipi perquè es van trobar amb les carreteres tallades.

Mobles Ribas

Ctra. la Bisbal, km 7
Tel./Fax 972 76 90 18

17133 PARLAVÀ (Girona)

L'Ajuntament tindrà ascensor

Pròximament es començaran les obres per a col·locar un ascensor a l'Ajuntament i es durà a terme una obra llargament reivindicada. El pressupost total de l'execució d'aquesta obra és de 39.543,88 €, dels quals se n'ha obtingut 32.072 € d'una subvenció de la Diputació de Girona.

El camí de sant Iscle ja està asfaltat

La imatge de l'abans i el després de l'asfaltat.

Foto:
J. Molinas

>>

El mes de desembre passat es va executar la pavimentació del Camí de les costes de Sant Iscle.

Can Casadellà apareix al programa de restauració "Joc de Cartes" de TV3

El 13 de juny, el pas del veí de Serra, Eduard Casadellà, al programa "Joc de cartes" va donar a conèixer una mica més el nostre municipi, així com la cuina casolana de can Casadellà.

DEFUNCIONS

3 de desembre 2018

Emili Cruset Mató

27 d'abril 2018

Naia Reolid Tusquets

NAIXEMENTS

18 de gener 2019

Lluc Coll Hereu

10 de desembre 2018

Alguer Truchero Carbó

7 d'abril 2018

Lia Pagès Agustí

D'esquerra a dreta, Lluc, Alguer, Naia i Lia.

Les pintures de l'absis de Palau Sator viscudes des de Serra

El vespre del passat 4 de febrer va ser especialment emocionant pels centenars de persones que ens vam aplegar a l'església parroquial de Sant Pere de Palau-sator. Gràcies a la tècnica del mapping vam poder assistir a la restitució virtual de les famoses pintures que feia exactament 50 anys (4 de febrer de 1969) van ser malmeses per una colla de covards feixistes.

Imatges de l'acte del 4 de febrer, on gràcies a la tècnica del mapping, es van reproduir les pintures de l'absis de Palau.

Foto:
S. Vega

Mossèn Nicolau Moncunill i l'artista Lluís Bosch Martí van ser brutalment apallissats per una colla de brètols 'salva pàtries' que segurament a hores d'ara encara no deuen saber qui són Ramon Llull, l'abat Oliva, mossèn Cinto Verdaguer, Theilard de Chardin, Camilo Torres, Aristòtil...i tants altres personatges representats al mural que ells van destruir.

L'episodi és a bastament conegut i se n'ha parlat i escrit molt, tant sobre la significació i el simbolisme de l'obra, com de l'esperit que va inspirar els protagonistes dels fets. Des de l'Avanç, però, hem volgut posar la mirada en el record de com es va viure tot allò des d'aquí Serra. Hem anat a cercar una persona que ho va viure tot plegat de ben a prop, en Josep Ros Frigola, que aleshores era un noi de vint-i-pocs anys.

La primera reflexió que ens fa en Josep és que cal situar-nos a l'època. Som a l'Espanya del tardofranquisme, just l'endemà del maig del 68. L'aire està carregat de ganes de canvis, però al mateix temps, l'ambient és ple d'aquella olor

de ranci que caracteritza els finals d'època. A Serra feia poc que un grup de joves inquiets estava engegant el Casal, amb paciència i esforç van anar construint el local que els serviria per a les seves trobades i activitats, en les quals participava també el jovent dels pobles veïns. «No érem pas uns antisistema, però teníem clar que les coses havien de canviar molt, encara que no sabéssim ben bé com fer-ho», ens diu en Josep. Quan parlem de l'impacte de les pintures de Palau ens comenta que «és clar que per a molta gent d'aleshores el fet d'un Jesucrist

representat amb pantalons texans resultava xocant i, possiblement, irrespectuós. No en volien ni sentir a parlar! El món rural era força més tancat que ara. Però per a nosaltres [es refereix a la colla de joves que es reunia al Casal] el mural en si era actual, perquè manifestava el que llavors vivíem: la terra, el pa, la collita... però amb una estètica més propera i casolana». Naturalment, el grup de Serra va organitzar una trobada amb mossèn Nicolau per veure i comentar el mural. Estirant el fil de la memòria en Josep recorda que «aquell dia el

**COSTABRAVA
SPACE**
ELS TRASTERS
DEL BAIX EMPORDÀ

 649 025 592

INSTALCLIMA
EMPORDÀ

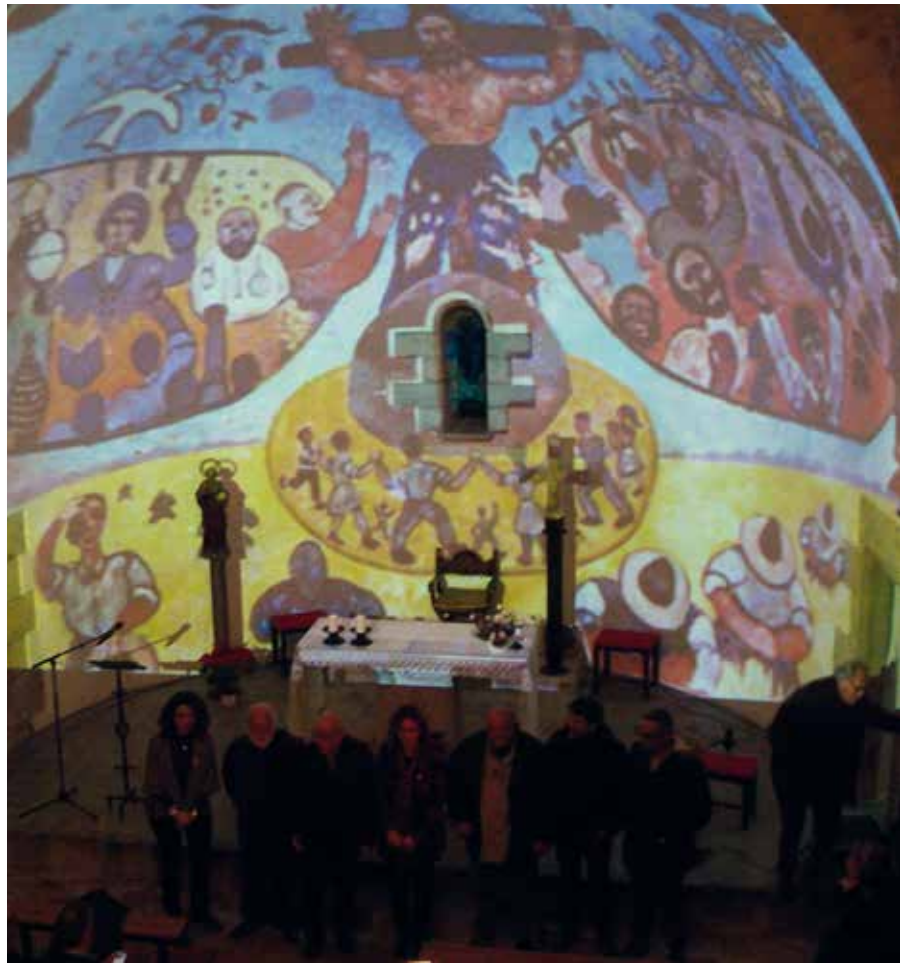
C/ AMERICH, 19 17462 BORDILS (GIRONA)
TLF. 972 769 011 MOBIL 629 372 104
INSTALCLIMAEMPORDA@GMAIL.COM

pintor no hi era, però mossèn Nicolau ens ho anava explicant. Ens vam fixar en la simbologia de cada element, però el que realment frapava és que ens sentíem identificats amb el que allà es plasmava. Eren les ganes de canvi. En aquells moments la religió encara es fonamentava quasi exclusivament en la fe. Nosaltres pensàvem més en l'activitat social, en la col·laboració».

Després de l'agressió al mossèn, a l'artista i a l'obra, des del bisbat es va suggerir que l'absis es restituís al seu estat previ, eliminant tot rastre de pintura. Els joves del grup de Serra van sentir que havien de fer alguna cosa. Van anar a Palau-sator a donar suport a mossèn Moncunill, i també van adreçar una carta al bisbe manifestant-li que estaven d'acord amb el sentit del mural i rebatent punt per punt els arguments que defensaven l'eliminació definitiva de les pintures. Mai van rebre resposta formal d'aquell escrit, però temps després, en una reunió amb el bisbe, aquest els va manifestar que no li havien agradat gaire alguns punts d'aquell escrit, però que estava molt content de veure que a Serra hi havia jovent actiu i compromès: «El futur és a les vostres mans, i veig que aquí hi ha llenya!», els va dir el bisbe Jubany.

Quan li demano a en Josep què en va quedar de tota aquella experiència, ell no dubta en la resposta: «el tema de les pintures de Palau al grup de Serra ens va reportar força. Ens vam sentir més valents i més units amb la comarca. De fet, hi va haver gent que es va afegir al nostre grup a partir d'aquells fets. I també ens va ajudar a reflexionar sobre els camins que calia emprendre per dur a terme els canvis que desitjàvem».

L'afer de les pintures de Palau va generar una

ona expansiva que no ha parat de créixer. El mig segle que ha passat des de llavors, lluny de sepulturar en l'oblit tot l'episodi i els seus protagonistes, ha servit per posar en evidència fins a quin punt cal estar sempre al peu del canó si es pretén que la societat avanci en lloc de retrocedir.

LA PALMERA
Estació de Servei
Fins 1881

GELBAR, S.A.
Ctra. Torroella de Montgrí a Palau, Km. 5,06
17133 SERRA DE DARÓ (Girona)

Tel. 972 760 337 gelbar.lapalmera@gmail.com

**L'ÒPTICA
DARÓ**

C/ L'aigueta, 3 - 17100 LA BISBAL D'EMPORDÀ
Tel. i fax 972 64 17 43

Educació

Com comunicar amb la parella quan som pares

El passat dimecres 3 d'abril a l'auditori de Can Quintana una vintena de persones van assistir a la xerrada "La comunicació entre la parella quan som pares, com ho podem fer per a millorar-la?" d'Enric Bastardas, comunicador amb formació en PNL de Manresa. Aquest des de la seva experiència, però sobretot com a pare, de forma honesta i amena va intentar donar algunes pautes per a retrobar-nos amb la parella després del naixement dels nostres fills i deixar de ser només els "pares i mares de..."

En començar la xerrada, Enric Bastardas, ja va interpel·lar als assistents sobre què consideraven què era important per a recuperar la comunicació amb la parella. Van sortir aspectes com la sinceritat, l'empatia, la confiança... I en clau d'humor, va dir que «una mica de sinceritat sí, però que tampoc no calia ser *sincericides*» i va subratllar que l'empatia i la confiança són rellevants però que quan es desapareixen les emocions a causa del nou rol que ocupem com a pares, no és gens fàcil posar-nos al lloc de l'altre. Arribats a aquest punt Bastardas va descriure que el punt de partida per a millorar la nostra relació és millorar el temps i la distància amb la parella.

A LA RECERCA DEL TEMPS

A la vida, comentava, ens movem, si fa o no fa, en 6 àmbits diferents: la família, la feina, el personal, l'oci, la salut i la parella. I resulta que quan arriben els fills, la majoria d'aquests àmbits desapareixen perquè tot l'acaba ocupant la família. I s'ha de trobar la manera perquè això no passi. Cal trobar temps per la parella i també per a un mateix. Igual de necessari és recuperar espai per la parella com per nosaltres mateixos. És a dir, el temps personal per veure amics o gaudir d'alguna cosa que ens agrada. Segons Bastardas, des del naixement dels fills fins

a aproximadament un any, la parella viu de l'amor que sobra, però passat aquest any, si no fem res, la nostra relació està predestinada a morir. Per això, es produeixen tantes separacions després de tenir un fill.

QUALITAT VS. QUANTITAT

Per evitar-ho cal trobar espais per a comunicar-nos amb qualitat amb la nostra parella. No és necessari molt temps, sinó que el que hi dediquem sigui de qualitat. Bastardas, que parlava de forma distesa des del seu exemple personal, ho il·lustrava amb recursos que a ell li han funcionat en el seu dia a dia com a pare. Per poder comunicar és important trobar espais adequats per a fer-ho, i aplicant una tècnica de PNL, ell va crear uns anclatges

doccatalonia

Tel. 972 75 83 37 - Fax 972 75 97 78
C/ Rell de la Font, s/n - 17133 Serra de Daró (Girona)

doccat@doccatalonia.com - www.doccatalonia.com

emocionals. Això què vol dir? Doncs aconseguir que un espai de casa teva tingui una connotació que ens ajudi a parlar més assertivament. Per exemple, explicava que tots els temes de família els parlen a la cuina, mentre que al sofà tracten temes de parella i al llit de "salut". I aquí va insistir que és molt important no discutir al llit i anar a dormir enfadats.

Per altra banda, per evitar els retrets habituals que apareixen en tota relació quan arriben els fills és important que hi hagi una paternitat conscient. És a dir que no hi hagi una desigualtat o desequilibri en les tasques que desenvolupen el pare i la mare. Animava als homes a reclamar el seu espai de paternitat conscient i a les dones a ser capaces de cedir-los aquest espai. «Les dones *multitasca* van molt bé als homes, perquè ens acomodem, però els homes també podem ser *multitasca* i també podem crear un vincle amb els nostres fills, només hem de canviar tots la nostra mentalitat, perquè malauradament ens han educat així.» I senyalava que no es tracta de repartir les tasques equitativament sinó que, d'entre totes les que hi ha, puguem repartir-les segons el que ens agrada o ens costa menys a cada un. «I agrair, agrair molt de tot cor a la parella el que hagi fet, perquè l'agraïment té una cosa màgica.»

Per trobar temps de qualitat, Bastardas també proposava dedicar-nos moments del dia sense mòbil. Aparcar el mòbil, perquè si no l'únic que aconseguim és fer a prop els que estan lluny i allunyar els que estan a prop.

Un moment de la xerrada al Museu de la Mediterrània.

Foto: S. Yxart

Imatges d'arxiu.

Foto: de Benjamin Balazs i Stephanie Pratt en Pixabay

A MENYS DISTÀNCIA MENYS CONNEXIÓ

En definitiva, la forma de millorar la nostra relació com a parella és buscant temps i espai per estar amb ella. Però espais per retallar distància, no només per parlar, perquè la nostra connexió com a parella es perd si no ens toquem. «Mirar-nos també és molt important, mirar i tocar manté la nostra connexió, en realitat, parlar està sobrevalorat.» Assegurava que és important notar que tens l'altra persona al costat, perquè la distància es va perdent de forma inconscient i el nostre cervell s'acomoda a la nova situació. Per tant, es tracta de reenamorar-se. No substituir pels fills, sinó sumar. I si no tenim temps i hem de començar per una cosa, Bastardas recomanava retallar en distància, perquè «el contacte és bàsic.»

Reportatge

Cavallers medievals a Serra de Daró, Cunyà, Sant Iscle i Matella (II)

Reprement el fil de l'anterior número de L'Avanç, recordem (vegeu quadre genealògic) que el cavaller Bernat de Serra, casat amb Ermessenda, devia morir vers 1252. Deixava diversos fills: en Ramon de Serra, que va ser l'hereu; l'Elicsenda, que es va casar amb el cavaller Berenguer de Terrades, senyor de Fonolleres; l'Ermessenda, que es casarà el 1278 amb Ponç d'Ullà; i dues noies, la Peregrina i la Beatriu, de les quals no en tenim més notícia.

El Casal de Serra, continua, doncs, amb la figura de Ramon de Serra, de qui sabem que el 21 de juny de 1317 (document núm. 1.133 del fons 'Empúries' de l'Arxiu de la Casa Ducal Medinaceli, consultable a l'Arxiu Municipal de Castelló d'Empúries) va comprar al comte Malgaulí d'Empúries, per la quantitat de 3.000 sous melgosesos, la meitat de la jurisdicció civil (l'altra meitat pertanyia al bisbe de Girona) i tota la jurisdicció criminal (amb algunes reserves) de la parròquia de Santa Maria de Serra. La venda també inclou les justícies criminals, i s'estipula que en les causes civils els dos senyors feudals, o sigui, el mateix Ramon de Serra i el bisbe, poden designar jutges i escrivans per la seva part. Aquest document resulta extraordinàriament interessant. Més encara si tenim present que, temps a venir, el 1326 la jurisdicció episcopal de Serra serà encomanada també a Ramon de Serra. Recordem que bisbe i comte són senyors feudals rivals. Si Serra era el tauler d'escacs, a una banda hi tenim les peces del comte, i a l'altra les del bisbe. Però ara resulta que Ramon de Serra juga al mateix temps amb les peces

Imatge d'Agustí d'Hipona rebutjant l'heretgia, segle XIII

Foto: Morgan Library, Nova York.

Quadre genealògic del Casal de Serra.

Foto: S.Vega

blanques i amb les negres! És alhora vassall del bisbe i del comte.

Bernat de Serra

Bernat de Serra, fill de Ramon, es va casar amb Alamanda, però no li coneixem descendència. Semblaria que va mantenir certes tibantors amb el comte d'Empúries, segurament fruit de la col·lisió d'interessos jurisdiccionals. El cas és que el 10 de les calendes d'octubre de 1345 (que va ser el dijous 22 de setembre d'aquell any) el comte Ramon Berenguer d'Empúries fa arribar un requeriment a Bernat de Serra per tal que li presti homenatge pels feus que aquest té en nom de la casa comtal. El document núm. 1.134 del fons 'Empúries' de l'ACDM ens ho explica amb tot detall. Aquell dia, poc després de la posta del sol el corredor o missatger Jaume de Fontfreda, acompanyat del notari Bernat de Bell-lloc, aleshores regent la notaria de Sant Iscle, del terme del castell d'Ullastret, compareixen davant la casa que el Venerable Bernat de Serra té a Serra i li lliuren el requeriment que, segons certifica el notari, porta el segell del comte i havia estat expedit el dia 17 de setembre des del

castell de Monells. Com a testimoni de l'acte consten Arnau Geronès, de Serra, i Pere d'Om, de Sant Sadurní. En tot cas, ens consta que Bernat de Serra va morir el 1347, qui sap si a conseqüència de la famosa epidèmia de pesta bubònica, i va rebre l'autorització episcopal per a ser sepultat dins l'església de Serra atès que els seus avantpassats hi havien fundat un benefici. Sembla que amb ell quedaria extingida la línia 'directa' del Casal de Serra.

Ponç d'Ullà

Amb tot, si algun personatge destaca per damunt dels altres en la família dels senyors de Serra, aquest serà en Ponç d'Ullà, cunyat del cavaller Ramon de Serra i gendre del cavaller Bernat de Serra (avi). La documentació ens parla d'en Ponç d'Ullà, de Serra, però no el designa mai com a cavaller (formalment no devia ser-ho, doncs). Vers 1278 es va casar amb Ermessenda, una de les filles del cavaller Bernat de Serra. A Ponç d'Ullà el trobem sovint participant en afers ben a prop dels interessos episcopals. Sens dubte va ser un personatge molt despert i actiu, amb evidents capacitats per als negocis. El 1294 el trobem, juntament amb el cavaller

Arnau de Millàs, fent firma de dret, és a dir, garantint que s'estaran i compliran el que es resolgui en judici, pel deute de 2.400 sous (una quantitat molt substanciosa!) que el bisbe té amb Arnau Adroher, paborde de l'Almoina del Pa. No coneixem l'entrellat del negoci, però sembla evident que Ponç i el cavaller de Millàs devien 'contribuir' a eixugar el deute del bisbe amb el paborde Adroher, i tampoc costa massa suposar que ho devien fer a canvi d'alguna cosa.

L'any següent es va iniciar el conflicte de l'estany Adroer (no podem deixar de notar la curiosa coincidència entre el topònim i el cognom del paborde que hem esmentat més amunt). Ponç d'Ullà exposa al bisbe que Guillem de Terrades i Sibila d'Ullastret, i Guillema de Cunyarell, de Serra, (possiblement es tracti de familiars seus) posseeixen terres a l'estany Adroer, que és un feu que Ponç d'Ullà té en nom del bisbe, però resulta que alguns habitants d'Ullastret, que són en Guillem Mayner, en Vidal Janer, el forner Masadó Rossell, l'Arnau Besalú, la vídua d'en Bernat Tàpia i en Reixach, treballen aquelles terres contra la voluntat de Ponç. El bisbe respondrà enviant una lletra als capellans de Serra i Ullastret dient-los que informin a totes aquestes persones que, si continuen treballant dites terres, seran excomunicats. Més endavant, ja el 1396, el bisbe envia un document (lletra monitòria) declarant que, efectivament, l'estany Adroer és un feu que posseix, en nom del bisbe, Ponç d'Ullà, marit de la filla del cavaller Bernat de Serra. Coneixem també l'homenatge de Ponç al bisbe, reconeixent que té en nom seu, en tant que senyor del castell de Rupia, l'estany Adroer, com ja anteriorment l'havia tingut el seu sogre. El conflicte devia anar a més i la situació es devia complicar força. Segurament es van produir episodis de violència, perquè poc després, en un document sense data, però que podem situar entre 1296 i 1297, el bisbe declara excomunicat Ponç d'Ullà per les 'pertorbacions' que ha ocasionat per raó de la possessió de l'estany Adroer.

¿Com és que en poc temps el bisbe ratifica Ponç d'Ullà com a feudatari de l'estany i després l'excomunica? No ens és possible respondre amb precisió, però una pista la podríem trobar el març de 1305, quan veiem que el comanador de l'orde de l'Hospital, Arimany de Ponts, i el mateix Ponç d'Ullà, escullen dues persones (hem de suposar que un per cada part), Ramon de Vilarig i Arnau de Soler, ardiaques de la catedral de Girona, que hauran d'actuar com a àrbitres per a resoldre el conflicte per la possessió de l'estany Adroer. Semblaria, doncs, que la disputa no era simplement entre el magnat de Serra i uns pagesos del poble veí, en realitat, a l'altra banda hi ha el poderós orde dels hospitalers, i això ja

són figures d'un altre paner. El fet que es designin àrbitres ens indica que es devia arribar a un pacte, a una mena de laude que hauria de ser acceptat per les dues parts. En qualsevol cas, Ponç d'Ullà se'n devia sortir prou bé, perquè tornava a tenir el bisbe de la seva part, com ho demostra el fet que al desembre de 1304 s'hagués posat a les seves mans, en règim de comanda, la gestió dels drets i rendes que pertocaven a la jurisdicció episcopal de Serra. Dit d'altra manera, Ponç d'Ullà esdevé el batlle del bisbe a Serra, el seu home de confiança. Val la pena remarcar que el 1326 el successor de Ponç en aquest càrrec serà el seu cunyat, el cavaller Ramon de Serra, qui, com ja hem vist més amunt, des de 1317 ostentava també les jurisdiccions que havien estat del comte. És a dir, que els 'poders' a Serra estaven en mans d'una mateixa família. Una altra cosa és com devien ser les relacions entre els diferents membres d'aquesta família. No tenim cap dubte, però, que Ponç era, si és que es pot dir així, 'un home de negocis', i podríem dir que la seva 'especialitat' eren els delmes (aquella desena part de les collites que s'ha de lliurar a l'Església): el 1296 va adquirir una tercera part del delme d'Ullastret; el 1297 compra tot el delme d'Ullà per 2.000 sous (per cert, en totes dues ocasions els venedors són els mateixos: el cavaller Ferrer de Corçà, de Cruïlles, i la seva esposa Ferrera); i el 1317 el veiem cedint una tercera part del delme de Sant Sadurní a la seva filla Francesca, en concepte de donació nupcial atès que la noia es casarà amb Gispert de Pals. Finalment, apuntem que l'èxit dels negocis terrenals de Ponç d'Ullà va tenir també la seva expressió en l'àmbit espiritual: va fundar a l'església de Santa Maria de Serra el benefici de Sant Miquel, és a dir, va deixar una renda per tal que perpètuament un prevere s'ocupés del culte, seguint les condicions que en el document de fundació del benefici s'especificarien. Amb aquest acte pietós i caritatiu, Ponç d'Ullà confiava obtenir la indulgència divina per a la seva ànima i la dels seus familiars.

En el proper número de L'Avanç ens atansarem a la nissaga dels cavallers de Sant Iscle.

Mapa on hi apareix l'estany Adroer.

Font: Institut Geològic i Cartogràfic de Catalunya.

NOTA: Les dades històriques s'han obtingut dels dos documents de l'Arxiu Municipal de Castelló d'Empúries (fons 'Empúries' de l'ACDM) que se citen detalladament al text, i dels innombrables registres de documents de l'Arxiu Diocesà de Girona elaborats per mossèn J.M. Marqués (e.p.d.) disponibles en línia.

Herbes remeieres: Dent de lleó

PROPIETATS, USOS I REMEIS:

Medicinals:

Hepàtic: És un bon estimulant de la funció hepàtica i biliar, essent molt útil en aquells casos en que es presenta hepatitis. Decocció de 100gr d'arrels en litre i mig d'aigua. Tres tasses al dia.

Diurètic: És una de les plantes que estimula més la producció d'orina, fins al punt que un dels seus noms vulgars és pixallits. Per això és molt adequada en aquells casos que és important eliminar aigua- hipodrèssia i obesitat- o per eliminar toxines - colesterol, àcid úric, diabetis, cel·lulitis, etc.- i afavorir l'expulsió de pedres al ronyó.

Laxant: Constitueix un bon remei per al restrenyiment, donat que és un laxant suau.

Pell: Aplicat en forma d'emplastre, realitzat amb les fulles tendres matxucades, ens ajuda a cicatritzar les afeccions de la pell com ferides i nafres.

Variu i hemorroides: La seva riquesa en tanins la converteix en una bona amiga, amb propietats calmants i relaxants dels problemes circulatoris perifèrics. Banys calmants amb decocció de tota la planta.

Caiguda del cabell: Pel seu contingut en sílice resulta adequada per a mantenir el cabell en bon estat. Infusió d'una cullerada petita de planta seca

per tassa d'aigua. Una tassa al dia.

Alimentació: És una planta silvestre comestible amb propietats aperitives molt destacades quan es pren combinada amb d'altres verdures o plantes silvestres amb amanides. Els capolls florals, abans d'obrir, i preparats amb vinagre, resulten deliciosos i obren la gana. Indicada en casos d'inafetència i de trastorns alimentaris com l'anorèxia.

Aporta moltes vitamines i a les amanides dona un toc amarg molt interessant, especialment, quan la barregem amb altres herbes com els creixens, per exemple.

Resulta molt nutritiu barrejar aquesta herba amb altres plantes de propietats depuratives similars com l'api, la ceba o la pastanaga. Es pot preparar amb elles un brou que conté moltes vitamines i un gran valor depuratiu.

En els herbolaris hi ha molts suc d'aquesta planta ideals per realitzar cures a la primavera.

És també un bon substituti del cafè amb les arrels del dent de lleó torrades i moltes.

Recol·lecció i conservació: La primavera és la millor estació de l'any per recollir les fulles que s'hauran d'assecar i guardar en un saquet de roba. Les arrels hauran de recollir-se a la tardor o a finals d'estiu i, assecar-se i conservar-se, en un recipient hermètic i sec.

Nom vulgar: Dent de lleó o pixallits

Nom científic: Taraxacum officinale

Família: Compostes

Hàbitat: En camps conreats, vores dels camins i herbassars. La planta comença a conrear-se en alguns llocs com a verdura. Les rosetes de les varietats conreades són molt més grans, poden arribar fins als 50 cm de diàmetre.

Característiques: Planta perenne molt variable de fins a 40 cm d'alçada. Tiges que sostenen les flors sense fulles. Fulles bassals en roseta, que varien bastant des de enteres fins a dividides en lòbuls triangulars i amb el peciol habitualment amb ales. Capítols grocs de fins a 6 cm amb llargues lígules i bràctees ben marcades; les exterior corbades cap enrera.

Components actius:

Oli essencial, alcaloides (Taraxina), asparagina, tanins, vitamines B i C, inulina, colina, levulina, sacarosa, taraxacerina, glutem, saponines, potassi, cautxú- en el làtex.

HISTÒRIA

El dent de lleó tot i que es recol·lecta des de fa segles per al seu consum alimentari i medicinal, no s'ha començat a conrear fins al segle XX.

**finEstres
Empordà sccl.**

Ctra. de Torroella, 12 - Tel. 972 75 81 21
17133 SERRA DE DARÓ (Girona)
info@finestresemporda.cat

FINSTRAL®

Àlbum fotogràfic

1 a la 4. TROBADA DE CLÀSSICS

El 2 d'abril del 2018 es va celebrar la 10a edició de la Trobada de Clàssics que organitza "la Colla de Serra", fira que s'ha assentat dins de la comarca i que s'ha establert com un dels actes que dona el tret de sortida a la Festa Major de Serra.

5 A LA 11. LA FESTA MAJOR DEL ROSER DE SERRA

La Festa Major del Roser va començar el dia 5 de maig a la tarda amb l'animació infantil a càrrec de FARCELL DE JOCS i EL POT PETIT. I el 6 de maig va tenir lloc la Festa del Roser que va iniciar-se al matí amb un ofici solemne i el cor MALODES de Bellcaire. I a la tarda, una audició de sardanes amb la cobla El Foment del Montgrí que es va tancar amb concert i ball amb La Principal de La Bisbal.

6

7

8

9

10

12 i 13. DIVERCLANDESTINA A CAN CASADELLÀ

El 9 de juny el grup de música Diversiones va organitzar a can Casadellà la "Diverclandestina", una proposta que fa cada any per donar el tret de sortida a la seva gira. El grup no avisa als seus fans d'on farà el concert gratuït fins a tres hores abans de començar, i així i tot, sempre atrau gran multitud de seguidors.

14 i 15. CELEBRACIÓ DE L'ONZE DE SETEMBRE

Serra, Gualta i Fontanilles van tornar a celebrar la vigília de la diada de l'11 de setembre amb un concert i un cremat.

16 i 17. CONCERT DE MIQUEL DEL ROIG A CAN CASADELLÀ

El 29 de setembre can Casadellà també va organitzar, juntament amb La Planassa de Palamós, el concert de Miquel del Roig als exteriors de la casa rural.

18. DINAR DE GERMANOR A ELS ÀNGELS

A primers d'octubre, els veïns de Serra van celebrar el tradicional dinar de germanor al santuari dels Àngels.

19. CONCERT DE LA PRINCIPAL DE LA BISBAL

La Principal de La Bisbal va oferir un concert a la Sala Polivalent de Serra El 13 d'octubre.

11

12

13

14

15

20. QUINA ERÒTICA

El 22 de desembre es va celebrar amb l'èxit habitual la Quina eròtica organitzada pel jovent de Serra.

21. VETLLADA NADALENCA A SANT ISCLE

El 23 de desembre Sant Iscle va celebrar una nova Vetllada Nadalencs amb lectura de poemes i cantada de nades a la seva església.

22 AL 24. REIS A DOMICILI

Ses Majestats els Reis Mags d'Orient van visitar les cases de les famílies de Serra i de Sant Iscle per entregar alguns regals als més petits de la casa.

25 i 26. FESTA DE LA CANDELERA

El passat 31 de gener es va celebrar la Candelera amb una missa acompanyada pel Cor de la Tallada.

Àlbum fotogràfic

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

Entrevista

Jordi Isern interroga sobre la vida des del cor de l'Empordà

JORDI ISERN va néixer el 1962 a Barcelona. És Doctor en Belles Arts i, durant uns anys va dedicar-se a la docència. Ara en fa 15 que viu a Sant Iscle. "Vivia" matisa, perquè no fa gaire que s'ha instal·lat a Bellcaire. Des que és a l'Empordà es dedica exclusivament a la seva passió, la pintura. Ha exposat a nivell internacional i ha realitzat diferents accions artístiques. Aquests darrers anys, ha patit algunes malalties autoimmunes que li han minat la salut i que han capgirat la seva mirada artística. La seva obra interroga sobre la vida a través de dualismes com llum i foscor, abstracció i figuració, cosmos i caos..., que situen a l'espectador en una atmòsfera de profunda meditació transcendental.

Ets de Barcelona, com és que t'estableixes a Sant Iscle?

Ha estat un "exili" progressiu. Jo de petit residia a Sant Feliu de Llobregat, vaig anar a viure a Barcelona en casar-me, als 23 anys. Als 30, fent la tesi doctoral vaig marxar un any a Àsia i vaig viure dos més en diversos monestirs. En un d'aquests vaig coincidir amb la Santi (Fuensanta), l'actual esposa. En tornar m'era impossible seguir a la ciutat, i vaig demanar el destí més llunyà com a professor d'Escoles d'Art i Disseny. Em varen concedir Olot i vam viure 8 anys en una masia, curiosament dins d'un altre Sant Iscle, el de Colltort, al Parc Volcànic de la Garrotxa. Allà hi va néixer en Daniel. Després la Santi va tenir un greu accident de cotxe que va malmetre la seva esquena i ens van recomanar un clima més propici i banys de mar. Llavors, a Sant Iscle d'Empordà hi vivia la seva germana Conxi. I com que aquí podíem mantenir el contacte amb la natura, i érem a prop del mar, ens hi vam instal·lar. Sempre ens hi hem sentit molt a gust.

Un cop instal·lat a l'Empordà, és quan et dediques exclusivament a la pintura?

Sí, el 2004 encara intentava fer totes dues coses, les classes a l'Escola d'Art i Disseny d'Olot i pintar, però no era possible. I el

2005 vaig demanar una excedència definitiva.

Es pot viure de l'art?

Difícil, tot i que segurament els darrers 40 anys han sigut l'època amb més oportunitats per a un artista de tota la història. Personalment he anat tenint sort i he pogut "sobreviure" de l'art. També és cert que em vaig "llençar a la piscina" abans de la crisi del 2008, després segurament no m'hagués atrevit.

És la teva experiència amb la mort el que et porta a pintar d'aquesta manera?

El 1998 un bon amic, en Jordi Alsina, va agafar un càncer de pulmó i jo el vaig poder acompanyar els seus darrers sis mesos. Al seu costat vaig viure la terrible degradació del seu cos i, en paral·lel, un important desvetllament espiritual. Em va sorprendre la capacitat de superació i de llum de l'ésser humà dins del dolor, i vaig començar a pintar aquest contrast, amb blancs i negres.

La capacitat de superació també la vius ara en la teva pròpia persona?

Bé, no sé enfocar la malaltia d'una altra manera, si no em

deprimiria. La medicina ja no em pot ajudar més. Depèn de mi. Disposo d'una petita bateria d'energia. Faig el que puc.

M'imagino que també t'ajuda la meditació i l'espiritualitat.

Cada matí faig dues o tres hores de meditació Vipassana. Després camino pel bosc i vaig al taller. Ara em toca viure una fase inevitablement més existencialista, l'he d'enfocar més introspectivament i amb molt de silenci. Per això visc als afores de Bellcaire, sol, en una mena de caravana, en una pineda.

És important el silenci?

Bé, jo ara pateixo precisament d'hiperacúsia, però sí, clar. Crec que, sobretot a les ciutats, ajudaria a establir una hora al dia per aturar-se, per estar amb un mateix, en silenci, sense distraccions. L'agenda s'omple d'obligacions i d'estímuls. Manca sovint el més preuat: el temps per a no fer res. És una qüestió bàsica de salut. Al camp, la mateixa contemplació del

"tempo" lent de la natura, ja fa aquesta funció.

Passem la vida com si el sentit d'aquesta fos treballar...

Sí, es fa difícil viure al marge del sistema. Però es pot estar a la frontera. Tot està orientat perquè produeixis i consumeixis. La pressió és altíssima i perversa. I de vida només en tenim una. Crec que es tracta d'adonar-se'n que realment es necessita menys de la meitat de les coses que ens diuen. I tot es pot reorientar a partir d'aquí, i intentar disposar, per tant, del doble de temps per a fer allò que, en el fons, un necessita. Això és el que et fa més ric. Per exemple, el cotxe més car que he comprat ha estat el darrer, de 700 €. És veritat que a en Daniel

D'esquerra a dreta imatges de l'exposició de la trilogia ORIGEN al Museu de la Garrotxa-Olot el 2018, i a la Cisterna i el Refugi antiaeri de Girona el 2017.

Fotos cedides per Jordi Isern.

li feia vergonya que anés a l'Institut de Torroella amb un Volkswagen Polo de 26 anys (que m'havien regalat, per cert). El que diran és el primer que s'ha de suprimir de la llista.

Parla'ns de l'exposició que prepares ara.

Serà al Museu de Montserrat, es dirà "Memòries de l'oblit", i s'inaugurarà al mes de desembre. Repartirem la sala en tres habitacions, on s'entrarà per una porta petita. La primera es dirà Memòries del meu cos, i l'ompliré d'al·legories als exvots. A la segona hi hauran sis llits amb el meu cos pintat sobre de cadascun d'ells, i es dirà Memòria de les pors. La tercera l'ompliré de sudaris blancs i l'anomenaré Memòria dels anhels.

L'obra inclou també tota la presentació escenogràfica?

Darrerament em preocupa molt com es mira l'obra, l'aproximació que fa la mirada de l'espectador, per això cuido cada petit detall de l'espai, i les exposicions passen a ser com escenografies teatrals.

I després d'aquesta obra?

Després ja veurem... Potser aparco la pintura per entrar en una fase més meditativa, veurem la salut què em deixa fer. Visc al dia. El que tinc clar és de seguir-ho fent a l'Empordà.

L'Empordà té quelcom especial?

He pogut viatjar una mica i penso que pocs llocs del món es poden comparar amb aquest. I no crec que exageri. Paisatges n'hi ha de més fantàstics,

segur, però aquest clima i aquest mar són suficientment amables, l'horitzó ample de l'Empordà, la tramuntana, el tarannà obert i solidari del nostre poble, la pau i l'honestedat que aquí regnen, la densitat de la història i la cultura mediterrànies, l'art, la gastronomia i un llarg etcètera, fan un indret únic, molt especial. Podré fer estades en altres llocs, però no crec que mai pugui deixar ja l'Empordà. Només desitjo profundament que tinguem una independència plena com a país, com a poble. Que ho pugui viure.

Interior de l'estudi de pintura a Rupià.

Foto cedida per Jordi Isern.

LA BROQUETA
especialitzats en pinxos i broquetes
productes artesans - entrega a domicili - venda al major
C/ RIELL DE LA FONT S/N, NAU 1
Tel. 972 75 59 03
17133 SERRA DE DARÓ
www.labroqueta.com

tallers
DARÓ
MECÀNICA I ELECTRICITAT
DE L'AUTOMÒBIL
Cami de la Font, s/n.
Tel. 972 75 76 03
17133 SERRA DE DARÓ
(Girona)

David Benítez Marull, un campió a tot gas!

DAVID BENÍTEZ és el fill gran d'en Raül Benítez i la Glòria Marull. Fa sisè curs de primària i, amb només onze anys, aquest jove pilot serranenc ja s'ha obert camí al difícil món de la competició internacional. La seva especialitat és el motocròs, una disciplina molt dura, que requereix elevades dosis de força, coratge i astúcia.

La tarda que vaig anar a entrevistar en David em va rebre molt content. A col·legi havia fet un projecte sobre energies renovables i no renovables que li va sortir molt bé. Està satisfet i ho expressa ben clarament: «he hagut de remenar motors, i això m'encanta!». Aquest noi es troba com peix a l'aigua quan es posa enmig d'un fanguissar a cavall de la seva moto i amb trenta-nou rivals a batre.

Li pregunto d'on li ve l'afició, potser a la família hi ha algú que també té benzina a la sang... «No, no, a casa ningú. Tot ve que quan jo tenia tres anys vaig veure per la tele unes motos saltant, i de seguida vaig dir als pares que jo de gran volia fer allò. Era *freestyle*, aquells que fan acrobàcies mentre salten amb la moto. Al cap de poc temps em van portar a veure una cursa de motocròs a Verges, al circuit d'en Xavier Bombardó, i allà sí que ja vaig dir als pares 'jo vull una moto de fang'. I quan tenia quatre anys el Tió em va cagar una Magbor».

A partir d'aquí en David va començar la seva formació com a pilot. De primer, va fer uns cursets a l'escola que en Miki Arpa, ex-campió d'Europa d'enduro, té al mas Vinyes de Vulpellac. Amb un to divertit, en David m'explica la primera experiència damunt la màquina: «El primer dia jo anava estirat i a tot gas. Les cames em tocaven a terra. Jo anava donat gas i la moto anava sola». Des d'aleshores ha millorat 'una mica' el seu domini de la moto i de les tècniques del motocròs. Quan repassem els altres entrenadors que ha tingut, surten els noms de Miquel Falgueres (epd), Dani Rodríguez, Martí Agustí i Xevi Colomer, que és el darrer, i també en Roger Oliver, amb qui entrena la part física. El palmarès d'en David és el de tot un campió. A sis anys co-

mença a competir i el 2014 es proclama campió provincial de Girona en la categoria MX50; l'any següent va ser campió de Catalunya en la mateixa categoria; i l'any 2017 va fer quart al Campionat de França. Quan li demano per alguna cursa que recordi especialment complicada, m'explica que quan tenia set anys va participar en el Master Kids (un important campionat de motocròs que es fa a França): «allà vaig tenir un rival txec amb qui vam anar molt igualats a cada mànega. Llavors, a la carrera definitiva, vaig sortir molt bé però en un salt vaig caure, em va entrar fang al tub d'escapament. Vaig perdre molt de temps, tots em van passar al davant. Però em vaig aixecar i encara vaig aconseguir quedar sisè!». Amb això em queda ben clar que no són pas només les victòries les que fan un campió, és també la fusta, el tremp, l'actitud.

La competició d'alt nivell requereix molts esforços i sacrificis, també per a la família de l'esportista. Cal fer llargs desplaçaments per tota Espanya i mitja Europa: França, Itàlia, República Txeca, Eslovènia, Portugal, Letònia, etc. Vet aquí que en David i la seva família viatgen sempre amb la seva furgoneta especialment condicionada. Durant el trajecte ell aprofita per descansar o bé, com fan tots el de la seva edat, per 'enganxar-se' al mòbil. ¿I com es prepara una carrera? El primer que fa en David quan arriba a un circuit és estudiar-se bé les seves característiques: «per exemple, si arribem al matí, agafo una ampolla d'aigua i faig voltes pel circuit. Llavors, a la tarda, tanco els ulls i dibuixo el traçat. En una carrera hi ha molta gent. Estàs molt nerviós. Tinc companys que fa anys que corro amb ells i ja els conec bé, però normalment has de sortir amb el ganivet entre les dents. Si

David en una foto d'equip.

Foto: Família Benítez Marull.

vas primer, destacat, has de mirar de fer les coses bé i no caure. Si vas endarrere, gas a fondo!. Enmig del fang no t'hi veus gaire. Em fixo molt amb el que em posen a la pissarra i tota l'estona vaig pensant 'jo puc, jo puc'. Per no desconcentrar-me, m'agrada cantar, i de vegades resulta que estic pensant en la mateixa cançó que el meu germà Àlex. El meu punt fort són els salts. Si no hi ha salts, ja no és motocròs, és enduro».

Fer una bona carrera depèn de moltes circumstàncies, però resulta essencial triar bé l'equipament per a cada cas. En David recorda, per exemple, aquella carrera a Milà, el 2018: «havia plogut molt, tant que fins i tot se t'omplien d'aigua les botes i hi havia molt de fang. A més, els grans havien corregut abans que nosaltres. Vam quedar enfangadíssims, però a mi la carrera em va sortir bé, perquè abans de córrer m'havia preparat molt bé les ulleres, i no em va fallar. Els altres van tenir molts problemes, de seguida es quedaven sense visió».

Que el motocròs té un component de risc és innegable. Algunes vegades en David ha hagut de sortir del circuit en llitera, com a Portugal fa dos anys, o a

Zuera (Saragossa) un temps després, o com aquest febrer passat a Talavera de la Reina (Toledo), quan va caure endarrer perquè la moto se li va aixecar massa. Així i tot, en David ens assegura que s'ha fet més lesions anant en bici que no pas amb la moto.

En tots aquests anys de competició en David ha corregut amb diverses motos. A més de la Magbor amb què es va iniciar, ha pilotat KTM de cilindrades diverses, i actualment corre amb una Husqvarna 85. Al circuit no tot és competició i rivalitat. També s'hi fan bons amics. En un moment en David em recita una colla de pilots amics seus, n'hi ha de Sant Feliu de Guíxols, d'Alpicat, de Cervera, de Don Benito, d'Anglaterra, etc. Són pilots d'alta competició, però, com ens explica la Glòria, la mare d'en David, «competeixen entre ells i quan acaben, es treuen el casc i es posen a jugar com la resta de nens». Aquest any en David està especialment content i il·lusionat, perquè hi ha un equip que ha apostat per ell. És el GRMX-pro, i allà hi té de company en Macanás (Carlos Fernández Macanás, campió d'Espanya de Supercros 2018). Treballar integrat en un equip facilita molt algunes

coses, especialment en un esport que no es caracteritza pel suport que rep dels organismes públics, però a la vegada també suposa una major exigència i responsabilitat. Ara en David té uns mecànics que estan només per ell, fan els ajustaments que ell els indica, li porten la moto a la graella de sortida,... tot plegat, coses que per la majoria de nois de la seva edat són un somni inassolible. De moment està entre els quaranta millors de la seva categoria en l'àmbit europeu. De seguida és dit, això.

Vet aquí com és l'univers d'en David. I tot plegat ho fa sense perdre el ritme de la vida escolar, i encara té temps per anar a classes d'anglès i, segons em diu, està buscant alguna cosa que pugui fer els dimecres, que té temps lliure. I tot plegat, amb un somriure ben gros als llavis i una mirada clara i transparent que ens parla de l'esperit intel·ligent que hi ha darrere aquells ulls. En David és, sens dubte, un noi extraordinari, dotat d'una maduresa gens comuna en les persones de la seva mateixa edat i d'un esperit de lluita que només tenen els campions de pedra picada. Segur que en sentirem a parlar molt. Fot-li gas, noi!

En David en un salt a la lliga catalana Martorelles. I felicitant a un company francès al Mx Europa Eslovènia

Foto: Família Benítez Marull.

Excavacions Xicu, remuntant la crisi de la construcció des de Serra de Daró

EN XICU POLINARIO va néixer a Cruïlles, però ja en fa 9 que viu a Serra de Daró. A casa hi té la seu de la seva empresa, XICU EXCAVACIONS, que va néixer el 1998 per donar resposta al boom de la construcció que vivia l'Empordà el tombant de segle passat.

En Xicu a casa seva i en diferents obres que ha treballat.

Foto:
S.Yxart /
X. Polinario.

En Xicu explica que després de treballar durant molts anys com palista en diferents empreses que es dedicaven a la construcció i al lloguer de maquinària per a l'obra, va fer un cop de cap, i va muntar la seva pròpia empresa. El 1998 va començar amb una miniexcavadora i avui ja compta amb tres màquines excavadores i un camió.

Després de passar per l'empresa de La Bisbal d'Empordà Transport Seguí i d'estar més de cinc anys a Àrids del Ter de Celrà, va decidir crear la seva pròpia empresa. El 1998 va arriscar i va començar el seu propi camí amb la compra d'una miniexcavadora i la sort d'estar subcontractat durant 5 anys per una empresa de la construcció. Gràcies a això, de mica en mica, va poder anar comprant màquines més grans i començar a ampliar horitzons, treballant per altres empreses de la comarca. I és que, a finals de segle XX, de feina en el ram de la construcció, no en faltava. Era el moment de la famosa bombolla immobiliària espanyola, que va durar de 1997 fins a principis de 2008.

La crisi immobiliària

Tanmateix, amb la crisi immobiliària, la feina va afluir molt. Per sort, va poder anar fent i ara ja li sembla que «la feina comença a arrencar de nou.» A vegades, quan li surten obres grosses, s'ajunta amb d'altres que treballen com ell, per a assumir-les. Així i tot, ara ja compta amb tres màquines excavadores i

un camió. I a part de treballar molt per la comarca, també fa feines per al municipi de Serra. «Dono servei al poble, a l'Ajuntament, als pagesos i vaig fent moltes coses per aquí.» Se sent molt integrat. Diu que li recorda el seu poble d'origen, Cruïlles. «Són pobles petits on tothom es coneix i on es fa molta comunitat.»

Opinió

Saber no fa cap nosa, pensar encara menys

Foto:
Carlos
Alvarenga
i Markus
Distelrath a
Pixabay.

«Escriure és copiar», digué Josep Pla (cito de memòria). Perquè tot o quasi tot ja ha estat dit. Aquest any, la meua va aportació a la Revista, la faré triant textos de diversos autors que ens conviden a pensar. Pensar ens defineix com a humans. Si el saber no fa cap nosa, pensar encara menys. Sense pensament la vida és broua, inconsistent i se'ns desfà com un terròs de sucre.

- ✓ Hem d'obrar com homes de pensament; hem de pensar com homes d'acció. Henri Bergson.
- ✓ Com més buit és un cor, més pesa. Mme Amiel.
- ✓ Tothom té problemes, el que cal és no fer un problema del teu problema. Andy Warhol.
- ✓ Parlar sense pensar és disparar sense apuntar. George Herbert.
- ✓ Si penses que l'ensenyament és car, ja veuràs com ho és molt més la ignorància. Extret d'un *power point*.
- ✓ L'únic egoisme acceptable és el de procurar que tots estiguin bé per estar un millor. Jacinto Benavente.
- ✓ Un home no sap mai de què és capaç fins que ho intenta. Charles Dickens.
- ✓ A ningú no li manquen forces; el que a molts els manca és voluntat. Víctor Hugo.
- ✓ A la pobresa li manquen moltes coses però a l'avarícia li manca tot. Jean de la

Bruyère.

- ✓ Ull per ull, i el món es quedarà cec. M. Gandhi.
- ✓ Per fer el mal, qualsevol és poderós. Fray Luis de León.
- ✓ Busqueu llegint i trobareu meditant. Sant Joan de la Creu.
- ✓ L'home és llibertat. No és possible viure sense elegir encara que estiguem prou condicionats. No elegir també és elegir. Sartre i Simone de Beauvoir.
- ✓ Un adult hauria de ser concentració de substància i no pas un infant inflat. Tertulià de Catalunya Ràdio.
- ✓ Els nens necessiten més models que crítics. J. Jaubert.
- ✓ Tots som tan limitats que creiem

sempre tenir raó. Goethe.

- ✓ El viatge més llarg és el viatge cap al propi interior. **Dag Hammarsjöld.**
- ✓ La major part dels homes s'estimen més semblar que no pas ser. **Esquil.**
- ✓ Les idees contràries clarifiquen les pròpies. **A. Carrión.**
- ✓ La religió millor és aquella que et fa més bo, més compassiu, més ètic. **L. Boff.**
- ✓ Un home ple de si mateix sempre està buit. **Charles Regismanset.**
- ✓ He estat un home afortunat; res en la vida m'ha estat fàcil. **Sigmund Freud.**
- ✓ La veritable felicitat costa poc; si és cara, no és de bona mena. **Châteaubriand.**
- ✓ No deixis mai de fer un favor si està a la teva mà fer-lo. **Proverbi bíblic.**
- ✓ Qui tanca l'orella al crit del pobre, tampoc trobarà resposta quan cridi auxili. **Proverbi bíblic.**
- ✓ Què cal tenir en l'existència? Força a l'ànima i pau a la consciència. **Ramon de Campoamor.**
- ✓ Ningú no ens pujarà al damunt si no dobleguem l'esquena. **Martin Luther King.**
- ✓ Qui no sap viure amb poc, serà un esclau. **Horaci.**

- ✓ Val més tornar a sembrar que plorar per la collita que es va perdre. **A. Casona.**
- ✓ En nosaltres ho excusem tot; en els altres, res; volem vendre car i comprar barat. **Sant Francesc de Sales.**
- ✓ Fuig dels elogis però tracta de merèixer-los. **Fenèlon.**
- ✓ Una mica de ciència allunya de Déu; molta ciència ens hi acosta. **Louis Pasteur.**
- ✓ El qui creu no està mai sol. **Anònim.**
- ✓ La resignació és un suïcidi quotidià. **H. Balzac.**
- ✓ Cada fracàs ensenya a l'home alguna cosa que necessita aprendre. **Voltaire.**
- ✓ Tenir fe és com tenir una llanterna per caminar de nit. El paisatge i el cansament no canviaran pas però amb la llum un hi veurà més bé i caminarà amb més seguretat. **Pere Ynaraja.**
- ✓ Cada criatura quan neix, ens porta el missatge que Déu no ha pas perdut l'esperança en l'ésser humà. **Tagore.**
- ✓ En el més profund de la nit comença la matinada. **Swami Tilak.**
- ✓ L'ésser humà té unes ales que no coneix. **Gustave Thibon.**
- ✓ L'esperança és el bé comú a tots els homes; els que ho han perdut tot, encara els resta l'esperança. **Tales de Mileto.**

El passat 22 d'abril va tenir lloc l'11a edició de la Trobada de Clàssics de Serra de Daró. Prop de 300 vehicles, entre cotxes, motos i tractors, van reunir-se al poble tot i el mal temps. L'expresident del Circuit de Catalunya, el Sr. Salvador Servià, juntament amb el president del Motor Club Girona, el Sr. Ernest Planas, van presidir la trobada, que es consolida com una de les més importants de la província de Girona. L'acte va culminar amb una ruta fins a la Fira del Bunyol de Torrent, on cada participant va ser obsequiat amb una bossa d'aquests dolços típics de la Setmana Santa. Des d'aquí aprofitem per agrair a l'Ajuntament de Serra i al Motor Club Girona la seva col·laboració, ja que gràcies a ells, cada vegada aquesta té més qualitat.

 federòptics
Elisabet

Passeig de Catalunya, 33
17257 Torroella de Montgrí
Tel. 972 75 73 18

 AGRI JARDI

carrer del Freixes, 1
17133 Serra de Daró (Girona)
tel. 609 34 52 11 - Info@agrijardi.com

www.agrijardi.com
www.facebook.com/agrijardi

Retrats de la memòria

Instants de vida a Serra de Daró i Sant Iscle

Recull d'imatges de la família Marsal, on s'hi reflecteix les tradicions litúrgiques, la vida a pagès i les distraccions com el futbol.

Fotos cedides per Josep Marsal.

Passatemps

EL RACÓ DEL SUDOKU

NIVELL DE DIFICULTAT: NORMAL

	2			4	7	6	8	
8	4			3	6			
				8			4	9
3		6	4			7	9	
			6					
		9			2			6
	9	2	8	6				
					9	5		4
	5					9	2	

NIVELL DE DIFICULTAT: DIFÍCIL

				5	9			
		9		8				7
1	8	2			3	9		
8					1			
6	3			9		1		
	1	4						
4				3				9
				1		2		5
	6	8		2		7	3	1

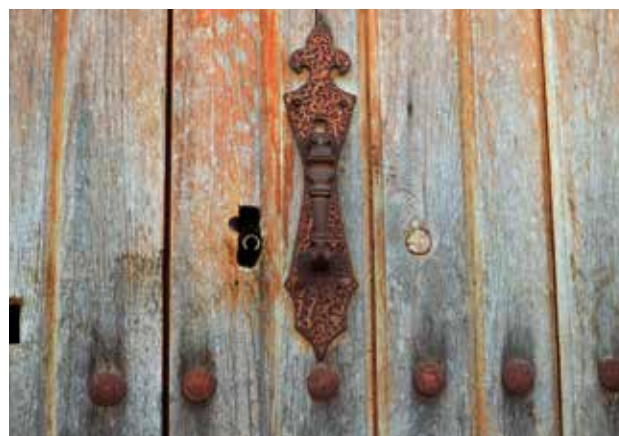
SOLUCIONS

8	2	6	7	1	3	4	5	9
7	9	5	8	2	1	3	6	4
3	2	1	5	9	8	7	6	4
9	4	7	2	1	6	8	5	3
5	1	8	6	9	7	2	3	4
2	6	4	8	5	9	1	3	7
6	7	3	1	8	2	5	9	4
4	5	2	9	6	3	1	7	8
1	8	9	2	7	5	3	4	6

1	3	2	7	8	6	9	5	4
5	7	8	1	9	3	4	6	2
8	6	9	2	3	5	1	4	7
6	9	1	5	2	8	7	1	3
2	8	1	3	6	7	5	9	4
7	2	5	1	9	3	2	8	6
9	5	6	4	7	2	1	8	3
3	4	7	9	8	1	6	5	2
4	1	8	6	5	2	9	7	3

DETALLS DE SERRA I SANT ISCLE

Sabríeu on trobar aquests petits detalls del nostre poble?

FAVES A LA CATALANA

INGREDIENTS:

1/2 Kg de faves/per persona
Costelló de porc
Salsitxes
Ventresca
botifarra dolça i negra
1 ceba grossa
alls tendres
cebes tendres
1 pastilla de xocolata
Herbes (llaurer, farigola, marduix i menta)
1/4 de litre d'anís dolç
oli i sal

PREPARACIÓ:

Es rosseja el costelló, les salsitxes i la ventresca en una cassola. Un cop ros, es sofregeix la ceba i, quan ja està sofregida, s'hi tiren les faves i totes les herbes, així com els alls i les cebes tendres, la pastilla de xocolata i l'anís. Es tapa i es deixa coure tot a foc lent.

Quan ens sembla que a les faves els falta poc per estar cuites, hi posem la botifarra dolça i la negra tallades a talls. És important que la botifarra dolça sigui seca. I, després de coure uns dos o tres minuts més, ja es pot retirar del foc.

MADUIXES AMB NATA

INGREDIENTS:

500 kg de maduixes

Per a la nata:

500 l de nata líquida per a muntar
3 cullerades soperes de sucre

PREPARACIÓ:

Es netegen les maduixes i es reserven.

Es munta la nata amb la batedora, afegint-hi les tres cullerades soperes.

I un cop llesta la nata, ja es poden servir.

AGROTURISME MAS CASADELLÀ

SERRA DE DARÓ - BAIX EMPORDÀ - GIRONA

Tel. 972 758 763 - (Eduard 651 915 200)
info@cancasadella.net www.cancasadella.net

FESTA MAJOR DEL ROSER

4 i 5 de maig 2019

SERRA DE DARÓ

4 de maig

16.30h

Animació Infantil amb un FARCELL DE JOCS

18h

ELS ATRAPASOMNIS

5 de maig

12.00h

Ofici Solemne i concert amb la coral *Vergelitana*

16.30h

Audició de sardanes amb la *Cobla El Foment del Montgrí*

18.30h

Concert i Ball de Festa Major amb *la Principal de la Bisbal*

Diputació de Girona